

ประเด็นล่างผิดคดีโกง ตาม พรบ.นิรโทษกรรมฯ

มาตรา 3 ให้บรรดาการกระทำใดๆ ทั้งหลายทั้งสิ้นของบุคคลหรือประชาชนที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง หรือความขัดแย้งทางการเมือง หรือที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้กระทำผิด โดยคณะบุคคลหรือองค์กรที่จัดตั้งขึ้นภายหลังการรัฐประหารเมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ.2549 รวมทั้งองค์กรหรือหน่วยงานที่ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวสืบเนื่องต่อมา ที่เกิดขึ้นระหว่าง พ.ศ.2547 ถึงวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ.2556 ไม่ว่าผู้กระทำจะได้อำนาจในฐานะตัวการ ผู้สนับสนุน ผู้ใช้ให้กระทำ หรือผู้ถูกใช้ หากการกระทำนั้นผิดต่อกฎหมายก็ให้ผู้กระทำพ้นจากความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง

การกระทำตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 112 (กรณีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ – ผู้เขียน)

จากข้อความใน มาตรา 3 และ 5 มีประเด็นให้มองได้ว่า

1. ระยะเวลาที่กฎหมายนี้จะช่วยลบล้างความผิดได้ คือ 1 มกราคม 2547 ถึง 8 สิงหาคม 2556 รวมระยะเวลา 9 ปี 7 เดือน 8 วัน
ทั้งๆ ที่วิกฤติการประท้วงทางเมืองครั้งนี้ เริ่มในปี 2548 และนายสนธิ ลิ้มทองกุล ก็เข้าร่วมกับพันธมิตรประมาณกลางปี 2548 ดังนั้นคดีก่อนหน้านี้ที่หวังผลให้เกิดการลบล้างคืออะไร และใครบ้างที่ได้รับประโยชน์ แล้วทำไมต้องให้มีผลมาถึง 8 สิงหาคม 2556 ทั้งๆ ที่ น.ส. ยิ่งลักษณ์ ขึ้นเป็นนายกฯ มาตั้งแต่ 5 สิงหาคม 2554 ทำให้ต้องสงสัยว่า นอกจากคดีโกงรถและเรือดับเพลิงของ กทม. คดีจำหน่ายข้าวเปลือก คดีโกงเงิน 1.2 แสนล้านบาทแก้ปัญหาหน้าท่วมของรัฐบาลแล้ว น่าจะมีกรณีอะไรอีกที่ประชาชนยังไม่รู้
2. คดีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด โดยคณะบุคคลหรือองค์กร ที่จัดตั้งขึ้นภายหลังรัฐประหาร 19 กันยายน 2549 น่าจะหมายถึง 1. คตส. ทั้งคณะ 2. คณะกรรมการ ปปช. ชุดปัจจุบัน ซึ่งบุคคลเหล่านี้ยังคงปฏิบัติหน้าที่มาถึงปัจจุบัน 3. คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือ คตง. 4. ผู้ตรวจการแผ่นดิน 5. คณะกรรมการการเลือกตั้ง

3. การดำเนินงานของ ผู้ตรวจการแผ่นดิน อาจไม่ได้รับผลกระทบจาก พรบ.นี้ แต่ผลการดำเนินงานของ คตง. เชื่อว่ามีจำนวนมาก คงต้องตรวจสอบหรือรอการเปิดเผยจาก คตง.ต่อไป
4. คณะกรรมการการเลือกตั้ง “ชุดคุณสวดศรี” ที่มีการจัดการเลือกตั้ง ทั้ง สส. สว. อบต. รวมแล้วหลายร้อยครั้ง มีการแจกใบเหลือง - ใบแดง ที่นำไปสู่คดียุบพรรคการเมืองⁱⁱ มีการดำเนินคดีทำให้นักการเมืองต้องชดใช้ค่าเสียหายจากการจัดเลือกตั้งใหม่ และถูกเพิกถอนสิทธิทางการเมืองมากมาย
5. ชื่อร่าง “พ.ร.บ.นิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมืองการแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.” ไม่ความสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับการล้างผิดคดีโกงได้เลย ทำให้จึงสามารถแทรกเรื่องแทรกประเด็นเข้ามาได้ⁱⁱⁱ
6. ในมาตรา 5 ของ พรบ. เขียนว่า “การนิรโทษกรรมตาม พรบ.ฉบับนี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใดๆ อันเกี่ยวเนื่องกับการชุมนุมทางการเมืองหรือการแสดงออกทางการเมือง” แปลว่า “คดีคอร์รัปชัน ที่มีได้เกิดจากแรงจูงใจทางการเมือง มีสิทธิเรียกร้อง ชำหรือไม” คนที่โดนยึดทรัพย์จากคดีคอร์รัปชันสามารถขอทรัพย์สินเหล่านั้นคืนได้ ชำหรือไม การเขียนแบบนี้จึงใจเปิดช่องไว้หรืออย่างไร ขณะที่มาตรา 6^{iv} กลับมิให้รัฐมีสิทธิ เรียกร้องให้ผู้ทำให้ทรัพย์สินเสียหายของทางราชการเสียหาย ต้องชดใช้ เช่น กรณีเผาศาลากลางจังหวัด
7. เป็นที่ทราบกันดีว่า คดีทุจริตขนาดใหญ่ต้องเกิดจากการกระทำหรือมีส่วนร่วมของนักการเมือง ถ้า นักการเมืองสามารถถอนกฎหมายล้างผิดตัวเองได้ มันถูกต้องหรือไม่ อนาคตจะเป็นอย่างไร
8. กระบวนการออก พรบ.ฉบับนี้อาจนำไปสู่พฤติกรรมคอร์รัปชันอื่นๆได้ เช่น การมีผลประโยชน์ทับซ้อน และ คอร์รัปชันทางการเมือง เป็นต้น^v เช่นเดียวกับที่เคยเกิดมาแล้วกับองค์กรอิสระ ในช่วงปี พ.ศ. 2548 -2549^{vi}
9. ยังมีประเด็นโต้แย้งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนิรโทษคดีโกง เช่น พรบ.นี้ไปละเมิดอำนาจตุลาการที่พิพากษาคดีถึงที่สุดแล้ว, การแก้ไขเนื้อหาของ พรบ.เกินกว่าหลักการที่สภาฯ รับหลักการในวาระที่ 1, และเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงินทำให้กระบวนการเสนอกฎหมายต่อสภาฯ ต้องเปลี่ยนไป เพราะผลของ พรบ.จะทำให้จำเลยสามารถเรียกคืนทรัพย์สินที่ถูกยึดไปได้^{vii}

ผู้เขียน ดร. มานะ นิมิตรมงคล ผู้อำนวยการองค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน (ประเทศไทย)

ⁱ คณะกรรมการ ป.ป.ช.. จำนวน 7 คน จากทั้งหมด 9 คน ยกเว้น นายปรีชา เลิศกมลมาศ และ พล.ต.อ. สถาพร หลาวทอง ที่เพิ่งได้รับการแต่งตั้งภายหลัง

ⁱⁱ พรรคการเมืองที่โดนยุบและกรรมการบริหารถูกตัดสิทธิทางการเมือง 5 ปี เช่น พรรคไทยรักไทย พรรคชาติไทย พรรคประชาธิปัตย์ ก้าวหน้า

ⁱⁱⁱ คอร์รัปชัน เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากความต้องการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนบุคคล “จากรัฐ” โดยอาศัยอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ตามกฎหมายโดยมิชอบ ทำให้ผลประโยชน์ของรัฐหรือผลประโยชน์สาธารณะเสียหายเพื่อประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง ทั้งที่เป็นทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดรวมทั้งผลประโยชน์ทางการเมืองด้วย คอร์รัปชันจึงมิใช่เรื่องของความแตกต่าง/ขัดแย้งทางอุดมการณ์หรือความคิดเห็นทางการเมืองแต่ประการใด

^{iv} การดำเนินการใด ตาม พรบ.นี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ ในการเรียกร้องค่าเสียหายทางแพ่ง จากการกระทำใดของบุคคลซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตาม พรบ.นี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย

^v ตามระบอบประชาธิปไตยแบบเสียงข้างมาก การที่พรรคการเมืองที่ครองเสียงข้างมากในรัฐสภาและเป็นผู้จัดตั้งรัฐบาล ย่อมเป็นเรื่องปกติ จึงปฏิเสธไม่ได้ถึงความเป็นส่วนหนึ่งของกันและกัน และเมื่อมองถึงสายสัมพันธ์หรือพฤติกรรมเชื่อมโยงระหว่างนักการเมืองและบุคคลผู้เป็นจำเลยของคดีคอร์รัปชัน ตามที่เห็นจากการให้สัมภาษณ์ของนักการเมืองตามสื่อสาร มวลชนต่างๆ ตลอดจน ทำให้มีประเด็นทางวิชาการที่มองว่า พฤติกรรมการผลักดันกฎหมายนิรโทษกรรมคดีคอร์รัปชันครั้งนี้ เป็นการคอร์รัปชันอื่นๆ ด้วย กล่าว คือ 1. เป็นการกระทำที่มีผลประโยชน์ทับซ้อน คือทำเพื่อการช่วยเหลือ เกื้อกูลกัน 2. เป็นการคอร์รัปชันทางการเมือง หรือ Political Corruption เพราะได้อาศัยอำนาจทางการเมืองมาใช้ในทางที่มิชอบ เพื่อผลประโยชน์ของตนและพวกพ้อง โดยมีได้คำนึงถึงความสูญเสียหรือประโยชน์ของสาธารณะ 3. เป็นคอร์รัปชันตามระบบ หรือ Systematic Corruption คือนำกลไกของรัฐมาเป็นเครื่องมือให้บรรลุผลประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้องโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงของกฎ กติกาหรือกฎหมาย เสียใหม่ จากนั้นจึงเอาอำนาจตามกฎหมายที่สร้างขึ้นใหม่มาเป็นเครื่องมือ ไปเอื้อผลประโยชน์ให้เกิดแก่ตนและพวกพ้อง คือ การล้างผิดคดีโกงต่างๆ

vi กรณีขึ้นเงินเดือนให้ตัวเองของจนต์องคำพิพากษาให้จำคุก(แต่รอลงอาญา) ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ชุด พล.ต.อ.วุฒิมิชัย ศรีรัตนวุฒิมิ), และองค์กรที่ถูก คณะกรรมการ ป.ป.ช. (ชุดใหม่) ซ้ำมุลความผิดในลักษณะเดียวกันนี้ ในกรณีของ คณะกรรมการ กกต. (ชุดนายวาสนา) , ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ, ผู้ตรวจการรัฐสภา

vii ประเด็นของพรรคประชาธิปัตย์. นสพ.กรุงเทพธุรกิจ น.02, 2 พย.2556